

URZĄD PATENTOWY

G 10c 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 593.

Kl. 51b₉.

F r i d o l f F r a n k e l,
Stockholm (Szwecja).

Urządzenie metalowych den rezonansowych.

Zgłoszono: 18 czerwca 1920 r.

Udzielono: 12 września 1924 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy urządzenia metalowych den rezonansowych u fortepianów i ma na celu zwiększenie ich zdolności rezonansowej. Wynalazek polega głównie na tem, że części brzegów dna w stosunku do jego części, leżących w obrębie brzegów, zostają ściągnięte, lub skrócone. Przez to osiąga się pewnego rodzaju postać miskowatą dna wzgl. jego wypukłość, a równocześnie wysokie napięcie, co ze swej strony pociąga za sobą zwiększenie się zdolności rezonansowej.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia przednią stronę dna rezonansowego, a fig. 2 częściowy przekrój według linii II—II na fig. 1 w skali nieco większej.

W dnie rezonansowym (1), sporządzonem z jednego kawałka blachy utworzone są żebra (2), które, jak to wynika

z lewej części fig. 2, mają na wewnętrznych częściach dna rezonansowego przekrój, podobny do litery U. Te żebra przebiegają wystają powyżej przedniej części dna, ponieważ praktyka wykazała, że rezonansowa zdolność dna zwiększa się, jeżeli podstawka, na której leżą napięte struny, przylega bezpośrednio do żeber (2).

Dno (1) przytwierdza się do ramy (3), przylutowując je do niej, lub też w inny odpowiedni sposób. W miejscu umocowania krawędzie boczne żebra (2) ściska się w stosowny sposób tak, że żebro przyjmuje mniej więcej kształt, którego przekrój podaje fig. 2, zaznaczony po prawej stronie przez cyfry (4). Wskutek tego dno na krawędziach zostaje ściągnięte, czyli skrócone, a wewnętrzne części dna dzięki temu otrzymają wysokie i jednostajnie rozdzielone napięcie. Przez to

skrócenie krawędzi dna staje się również poniekąd wypukłe, co wzmacnia jego zdolność podtrzymywania strun. Zdolność tę można jeszcze zwiększyć przez wytłoczenie, lub wyklepanie części środkowej w kierunku strun, wskutek czego dna stają się jeszcze więcej wypukłe lub miskowate.

Przez to, że dna, które podlega drganiom, sporządzone jest z jednego kawałka blachy bez żadnych zgrubień, lub też części przylutowanych bądź przynitowanych, a które to części tamowałyby te drgania, staje się możliwe oddanie pierwszeństwa metalom przed drzewem, jako materiałowi na dna rezonansowe, tembardziej, że przy tych dnach podobnie jak przy strunach chodzi o to, by na możliwie najmniejszej powierzchni jakiegoś materiału osiągnąć możliwie najwyższe napięcie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie metalowych den rezonansowych, tem znamienne, że części brzegów dna w stosunku do jego części, leżących w obrębie tych brzegów, zostają ściągnięte lub skrócone w tym celu, aby osiągnąć w dnie wysokie napięcie drogą uzyskania powierzchni wypukłej, lub miskowatej.

2. Urządzenie według zastrz. 1, tem znamienne, że w dnie utworzone są żebra (2) o przekroju podobnym mniej więcej do litery *U*, które wystają powyżej przedniej części dna, na brzegach zaś dna krawędzie boczne tych żeber są ściśnięte w celu otrzymania wypukłej, lub miskowatej powierzchni dna rezonansowego.

3. Urządzenie według zastrz. 2, tem znamienne, że całe dna wraz z żebrami (2) sporządzone jest z jednego kawałka blachy.

Fridolf Frankel.

Zastępca: M. Kryz a n,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

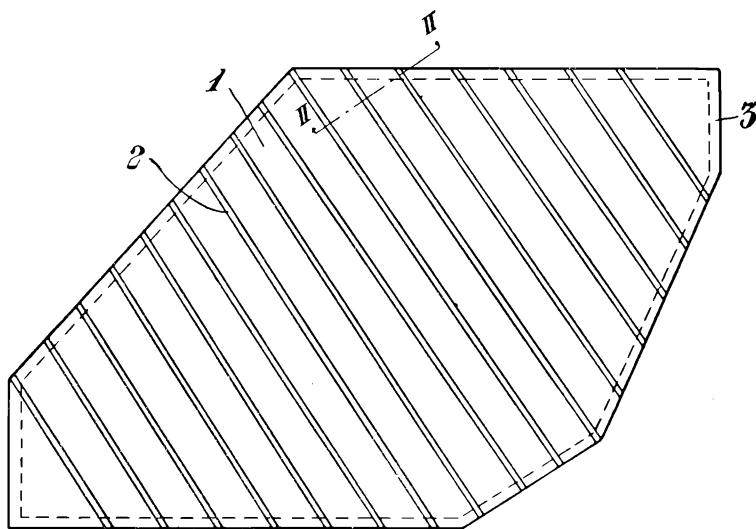

Fig. 2.

